

ження, стосовно відмови у видачі ліцензії; обов'язковість подання перестраховиками щорічної та періодичної фінансової і бухгалтерської звітності до відповідних державних органів та відповідні статистичні дані до компетентних органів держав-членів місцезнаходження; забезпечити належний рівень (маржу) платоспроможності; забезпечити наявність гарантійного капіталу, який не повинен бути меншим суми еквівалентної 3 000 000 євро. Відповідно до ст. 40 Директиви 2005/68/ЄС, у разі, якщо маржа платоспроможності стане нижчою від мінімального розміру гарантійного капіталу, слід надати наглядовим органом держави-члена.

Прослідковується загальносвітова тенденція до більш детальної правової регламентації суб'єктів, які здійснюють перестраховування, ніж, власне, самих умов укладення договору перестраховування. Але, на відміну від країн Європи, в нашій державі, як і в інших країнах СНД, на договір перестраховування поширюється правовий режим страхування, що суперечить загальприйнятим звичаям та природі договору перестраховування.

Фелечко О.С.

Національний університет «Одеська юридична академія»

ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ ДО ЄС: МОЖЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Сучасні тенденції світового розвитку ставлять перед Україною нові проблеми та потребують від неї активної участі в їх рішенні.

Характерною рисою сучасного світового соціально-економічного розвитку є бурхлива динаміка інтеграційних процесів у світі та Європі. Нові можливості для поглиблення співпраці.

Європейська інтеграція і членство в Європейському Союзі є стратегічною метою України тому, що це є найкращим способом реалізації національних інтересів, побудови економічно розвинутої і демократичної держави, зміцнення позицій у світовій системі міжнародних відносин.

Для України європейська інтеграція — це шлях модернізації економіки, подолання технологічної відсталості, залучення іноземних інвестицій і новітніх технологій, створення нових робочих місць, підвищення конкурентної спроможності вітчизняного товаровиробника, вихід на світові ринки, насамперед на ринок ЄС.

Важлива умова входження України до світового ринку, європейського простору — це відповідність українських норм європейським стандартам.

Ось висвітлені соціальні стандарти ЄС, які гарантують гідний рівень життя. Але і ці стандарти поки що мінімальні: тривалість життя — до 85 років; письменність населення — 100%; середня кількість років навчання — 15 років; реальний валовий продукт на душу населення (мінімум) — 400 — 4000 (максимум) доларів; співвідношення 10% найбагатших до 10%

найбідніших; співвідношення мінімальної та середньої заробітної платні 1:3; мінімальний рівень почасової заробітної платні — 3 дол. на годину; рівень безробіття — 8—10%; кількість правопорушень на 100 тис. населення — 5 тис.; на 1 дол. продукції у країнах ЄС витрачається енергії у 5—6 разів менше, ніж в Україні.

ЄС пропонує перейти Україні на їхні стандарти у вугільно-видобувній промисловості, енергетиці, науці та освіті, ядерній промисловості, охороні навколишнього середовища. У 1994 р. Україна підписала Угоду про партнерство та співпрацю з ЄС, але грошей у неї немає, тому стандарти залишаються українськими.

Звичайно, що ЄС має не тільки переваги. Останнім часом спостерігається скорочення темпів економічного зростання. Відкриття кордонів не виправдало себе, зросло споживання наркотиків, поширилися інфекційні захворювання.

Торгові відносини України з країнами ЄС складаються не на користь України. Наші виробничі потужності, якість продукції не можуть конкурувати з європейськими. Проте Україну країни ЄС не розглядають як кандидата до ЄС. Західні економісти підрахували, що вступ до ЄС нових членів вимагатиме 150 млрд. дол. США.

Іншою особливістю кризи ЄС є те, що багато країн бояться розчинитися у цьому Союзі, втратити свої національні особливості.

Мине час, Україну приймуть до своїх обіймів країни ЄС? Для цього, я вважаю, необхідно провести політичні, економічні реформи, а також реформи у законодавчій сфері.

Аналіз розвитку відносин України з Європейським Союзом. Правило трьох «І»: Ідея — Інвестиція — Інновації. Наша правова база та інші питання.

Шанси на інтеграцію в Україні є.

Успіх курсу України на європейську інтеграцію залежить насамперед від того, наскільки реалістичними, послідовними і ефективними будуть кроки по його реалізації. Це посилює значущість практичних заходів, спрямованих на створення надійної і стабільної основи для поступової, еволюційної інтеграції України до Євросоюзу як рівноправного і конкурентоспроможного члена.

На нинішньому етапі досягнення якісних змін у відносинах між Україною і ЄС залежить від рішучості і спроможності здійснити глибокі економічні, політичні і правові реформи, співвіднесені із завданнями досягнення відповідності критеріям членства в ЄС. Це головна передумова для істотного прискорення темпів розвитку і модернізації економіки країни та її суспільно-політичної системи, скорочення відставання від країн — членів ЄС за рівнями економічного та соціального розвитку та потенціалом участі у міжнародному поділі праці.

Прискорити створення передумов для ефективної інтеграції економіки України в структури ЄС можна шляхом концентрації ресурсів на тих ділянках економічної структури, які визначають майбутнє світової економіки

і дають змогу забезпечувати не лише скорочення зазначеного відставання, а й випереджаючий розвиток. Така політика має орієнтуватися передусім на створення інституцій, що сприяють генерації та розповсюдженню інновацій, формуванню визначального фактору конкурентоспроможності в сучасній світовій економіці — людського капіталу, на створення рівноправних умов для підвищення конкурентоспроможності українських компаній у відкритому конкурентному середовищі.

Швед В.С.

Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого

ПРАВОВА ПРИРОДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Що являє собою Європейський Союз з точки зору права? З цього приводу багато дискутує сучасна міжнародна спільнота. Особливо актуальним питання політико-правової природи ЄС стало після прийняття Лісабонського договору. Він офіційно закріпив існування Європейського Союзу, наділив його міжнародною правосуб'єктністю, унікальною компетенцією, яка чітко не підпадає під ознаки жодного міждержавного утворення і при цьому постійно розширюється.

ЄС характеризується ознаками, притаманними і федеративній державі, і конфедерації, і міжнародно-правовій організації, але разом з тим не є жодною з цих категорій у чистому вигляді. Відповідно, існує декілька концепцій розуміння правової природи ЄС.

Державницька. Її суть полягає в тому, що ЄС з точки зору права являє собою державу. У межах цієї концепції виділяють дві течії: федералісти та конфедералісти. Обидві мають своє обґрунтування.

З федеративною державою Європейський Союз схожий тим, що так само як і вона має єдине громадянство, єдину валюту, у ньому існує дворівнева система органів управління (загальноєвропейські та органи управління держав-членів ЄС). Однак ЄС не можна назвати федерацією, бо у нього відсутня одна з найголовніших її ознак: у федеративній державі її суб'єкти є невід'ємними складовими самої держави і наділені лише окремими суверенними правами, а держави-члени ЄС є абсолютно самостійними і володіють повним суверенітетом.

Також ЄС має й риси конфедерації: є об'єднанням держав, створеним задля спільної мети (підвищення рівня економічного розвитку, оборона) на підставі міжнародного публічного договору, має спільні органи управління, держави-члени зберігають повний суверенітет. Та на відміну від конфедерації ЄС не є тимчасовим утворенням, його існування не припиниться після досягнення певної мети, оскільки цього не передбачено договором про його створення. Цілі та завдання ЄС є не конкретними, а динамічними. Крім того в конфедерації не існує єдиного громадянства, валюти, які притаманні ЄС.